

שאמר רבי חייא, במו ברקיע
עשה הקדוש ברוך הוא בארצה.
ברקיע יש שמות קדושים,
ובארץ יש שמות קדושים.

אמר רבי יהודה (נ"א ובו יוסי),
באותו יום שירד יעקב למצרים,
ירדו עמו ששים ربוא מלאכים
עליזונים. רבי יהודה פתח, הנה
מפתחו שלשלמה ששים גבורים
סביב וגו', שלטונים שחוקקים
בפתח, סוכבים במקומו
השלטונים בשבייע, וחקוקים
בשתי. זהו שפתוח ששים
בשבע. ואלה שפתוח ששים

גבורים סביב לה.

הנה מפתחו - זה זורי שכינה.
שלשלמה - הפלך שהשלום
שלו. ששים גבורים סביב לה -
אליהם ששים רבוא מלאכים
עליזונים, שהם מhill השכינה
שירדה עם יעקב למצרים.
גבורי ישראל - ישראל
שלמעלה. זהו שפתוח ואלה
שמות בני ישראל וגו', איש
וביתו באו - הם ומונגייהם.

רבי חייא היה הולך מאושא
לבוד, והיה רוכב על חמור,
והיה רבי יוסי עמו. ירד רבי
חייא ותפס ידי רבי יוסי. אמר
לו, אם בני העולם היו יודעים
בבוזו הרוב של יעקב בשעה
שאמר לו הקדוש ברוך הוא
אנכי ארד עמך מצירימה, היו
מלחכים את העפר של
פרasons קרוב לקברו, שבח
מפרשים מוריינו גдолין עולם
בעלי המשנה, כתוב (שמות ח)
ויצא משה לקרה חותנו, אהרן חמא
ראה משה יוצא, ויצא עמייה,
ואלעזר ונשאים וזקנים יצאו
עמו, ראשי האבות וקרואין
העדיה, וכל ישראל יצאו עפם.
נמצא שפל ישראל כלם יצאו
לקרה יתרו. מי ראה את משה
יצא ולא יצא? את אהרן

קדשא בריך הוא בארץ אית שמהן
קדישין, בארץ אית שמהן קדישין.
אמר רבי יהודה (נ"א רבי יוסי) בההוא יומא דנחת
יעקב למצרים, נחתו עמייה שתין רבוא
דמלacci עלאי. רבי יהודה פתח, (שיר השירים ג')
הנה מפתחו שלשלמה ששים גבורים סביב
ונגוי קוזמיין דגליין בקהליטה, סחרן
בדוכתיה קוזמיין בשבייעאה, גליין
בשתיתאה, הדא הוא דכתיב, ששים גבורים
סביב לה.

הנה מפתחו: דא אייה (בראשית וכ"ה) שכינטא.
שלשלמה: מלכא דשלמא דיליה.
ששים גבורים סביב לה: אלין איינון מהילא
רבוא דמלacci עלאי, דאיןון מהילא
דשכינטא, דנחתה עם יעקב למצרים. מגברי
ישראל: ישראל דלעילא, הדא הוא דכתיב
ואלה שמות בני ישראל וגו', איש וبيתו
באו: איינון ונימוסיהון.

רבי חייא היה איזיל מאישא בלבד, והוה
רכיב על חمرا, והוה ר' יוסי עמייה,
בabit ר' חייא, ושקליה בידוי לר' יוסי, אמר
לייה, אי בני עלמא ידען יקרא סגיא
דייעקב, בשעתא דאמר ליה קדשא בריך הוא,
אנכי ארד עמך מצירימה, הו מלחייב עפרא,
תלת פרסי קרייב לקרביה, דהבי מפרשי מרנא
רביבי עלמא, מאיריהון דמתניתא, כתיב (שמות
"ח) ויצא משה לקרה חותנו, אהרן חמא
למשה דנפק, ונפק עמייה, ואלעזר ונשאי
ושבוי נפק עמייה, ראשיא אבהן, ומערעי
בנשתא, וכל ישראל נפקו לקרבליה דיתרו, מאן
דכל ישראל בלהו, נפקו לקרבליה דיתרו, מאן
חמא למשה דנפק ולא יפוק, לאהרן
ולרביבי דנפק, ולא יפוק. אשתקה, דבגין